

Versiunea română, franceză, italiană și engleză din elegia:

„O fată tânără pe patul morții”

Ca roaba ce cântă amar în robie... Cu lanțul de brațe un aer duios...

Un crin se usucă și n'ă lătuiri s'abate... Când zioa e rece și cerul noros...

Așa lărdă veste de zilele mele... O soartă amară amar a bătuț...

Abia n'primăvară cu zilele mele... Plăpândă ca roa, abia am ajuns...

Amară e moartea când omul e june!... Când zioa e blândă, când trăiuț e tin!

Să moară bătrâni lipsiți de putere... Ce plânge trecutul de ani gârboviți...

Iar eu ca o floare ce naște când ploă... Pe fruntea cununei aveam sărbători...

Abia n'primăvară cu zilele mele... Plăpândă ca roa, abia am ajuns...

Ca frunza ce cade pe toamnă când rânge... Bătuț de vinturi aici pe pământ...

D. BOLINTINEANU

Publicată pentru prima oară în „Curier-ul de ambe sexe”... Căți cunosc frumoșele poeziei, cea legănată și lină...

VERSIUNEA FRANCEZA

Ainsi que le capit' chante dans l'esclavage... Avec les fers aux mains, un air plein de douceur...

La fleur qui va périr se penche vers la terre... Lorsque le jour est froid et le ciel nuageux...

Ainsi pesant sur moi l'amère destinée... Vient frapper sans pitié la fleur des mes beaux jours...

Au printemps de mes jours j'arrivais jeune et frêle... Ainsi que la rosée aux rayons du matin...

Qu'il est cruel, hélas! de mourir jeune encore... Lorsque la vie est pleine et résonne en desirs...

Qu'il meure, le vieillard qui lentement se brâme... Triste et courbé par l'âge en pleurant le passé...

Mais moi, comme une fleur après la pluie écluse... Et que le vent emporte au loin sur le coteau...

Comme la feuille tombe au soufle de l'automne... Et que le vent emporte au loin sur le coteau...

VERSIUNEA ITALIANA

Una giovinetta sul letto di morte... Qual misero schiavo che intona la mesta...

Il giglio appassisce col capo inclinato... Se rigido è l'aere e tenebre il cielo...

Qual neva procelia che s'abita piomba... Tal sopra d' miei giorni piombò la sventura...

La bella stagione dei dolci disiri... Allora che canta tra fior l'insignificante...

Amara è la morte né giorni si belli... In cui giovinezza al riso s'arresta...

E i fiori ne dicono che dolce è la vita... Allora che tutto favello d'amor.

Che muoja il vegliardo che carico d'anni... E curva la fronte rimpiange il passato...

Ma simile a un fiore cui l'aura accarezze... E nutra la pioggia, un giorno io esceva...

Or simile a fredda cui subito vento... D'autunno nevoso divelle e atterra...

Novembre, 1857.

MARCO ANTONIO CANNI

PORTRET INEDIT AL POETULUI DIMITRIE BOLINTINEANU

lucrat în creion de pictorul Barbu Ioscovescu. Poartă data: Semlin 8/3 Mart 1849, dată când Bolintineanu se afla exilat...

VERSIUNEA ENGLEZA

As the captive, all alone in his prison house of woe... With the letters on his hands sings home ditties soft and low...

Must dry the tender lily, must bend down towards the ground... When the cold is on the earth, when the cloud bank gathers...

Thus swilt the night has fallen on the morning of my days... And the bitterness of Fate-what a heavy weight it weighs!

On my deathbed, in a sorrow lacking mortal name, I lie... But now have I smited to see the birth of young love, born...

Death is bitter to the man, ere his youth is past and fled... When the birds sing with joy, and when tells us every flower...

Let the old man die when to earth inclines his head... Let him weep the hours long gone when weary years have fled...

But I, like a blossom that bloomed to showers of May... Y that grew with the curds of the braves stinging gay...

Hath but touched, hath but tasted, tis I that must depart... Like the leaf that falls in autumn with the early fall of snow...

Alas! my few years that are closing in the tomb! Santos, 1866, Nov. 23

RICHD F BURTON

NOTA. — Am căutat să aleg pentru „Adevărul Literar” din toate poeziile lui Bolintineanu această elegie, destul de cea mai perfectă creație a lui și după cum s'a mai spus nu-l nici originală în concepție...

GHEORGHE CARDAS

Momente din viața lui M. Eminescu

(D-l Dr. Samoil Ioscovescu, avocat în Suceava, a povestit cuiva următoarele amintiri):

„În toamna anului 1869, la începutul lui Noembrie, am făcut cunoștință cu Mihail Eminescu în Viena, la restaurantul „Troidl”...

„În anul 1869, după cum mi-a povestit el însuși, a fost împreună cu alți oțegi la Döbling, ca să facă fostului domnitor Al. I. Cuza o vizită...

„După aceea îl vedeam mai în toată ziua la „Troidl”. Tot atunci am observat că D-rul Grigorovitză avea cu dânsul multe convorbiri și căruia îi spunea Mihail Eminescu ce prelegeri asculta el la Universitate...

„El avea cunoștință cu marele tragedian Bogner, la care mergea împreună cu Ștefanelli. La curtea imperială se aduna tot ce avea Viena mai inteligent...

„Eu pe înocet m'am împrietinit cu el și cu amici mergeam amândoi în fiecare zi în biblioteca curții imperiale, aici el citea foarte mult și mai cu seamă cărți germane...

„Noi ne întâlneam în Rimerstrasse în al 4-lea etaj, aici era o bucătărie privată unde plăteam pentru masa de amiază 7.50 pe lună...

„El avea de acasă 3 poli (cam 28 de fiorini) pe lună, cu cari se chivernisea ca să nu facă datorii; nu era bețiv, nu era risipitor...

„Cu noi toți se împacă, afară de Ionijă Bumbac, care i-a fost un dușman neîmpăcat până la moarte. Bumbac era un înfocat admirator al Germanilor...

„Între el și Dr. Grigorovitză și Bucowski a fost o mare prietenie și care a avut o mare influență asupra lui Eminescu...

„În toamna anului 1871, pe la finea lui Octombrie, am locuit cu Eminescu în Langstrasse No. 5, în al doilea etaj...

„Eminescu era un băiat o țară mai înalt decât mine, bărbat mijlociu, avea părul lung lăsat pe spate, ochi negri și mustăcioară neagră...

„Pe vremea când locuiau cu el, îmi spunea că scrie lui P. P. Carp, lui Titus Maiorescu și d-lui Iacob Negruzzi...

„Pe vremea când locuiau cu el, îmi spunea că scrie lui P. P. Carp, lui Titus Maiorescu și d-lui Iacob Negruzzi...

„Pe vremea când locuiau cu el, îmi spunea că scrie lui P. P. Carp, lui Titus Maiorescu și d-lui Iacob Negruzzi...

„Pe vremea când locuiau cu el, îmi spunea că scrie lui P. P. Carp, lui Titus Maiorescu și d-lui Iacob Negruzzi...

bilete, și mergeam cu el împreună la „Musikverein”, o sală frumoasă și vastă. Așa era traiul nostru în Viena...

„În Viena, la societatea Academică „România Jună” venea și el la ședințe și atunci lua și el câteodată cuvântul...

„Am observat în timpul cât a locuit cu mine că filosofia indică și misticismul indienilor și studiul asupra literaturii și filosofiei indice...

„Eu cu Eminescu mergeam de ascultam prelegeri asupra esteticii, și am cerosat acele prelegeri numai în semestrul I din anul 1871-72...

„Pictorul Bucowski ne luă în muzeele dela curte și ne arătă și totodată ne explică tablourile maestrilor Italieni, Olandezi, asupra cărora ne ținea prelegeri...

„În ceea ce privește familia sa, dela el n'am auzit nimic, însă atâta știu că sta în corespondență mai mare cu sora lui Aglaia Draghy...

„De multe ori făceam politică și mai ales asupra regatului vechiu, el era un contrar al partidului „Ros”.

„În anul 1872 în luna Maiu, a plecat dela mine la Berlin. De acolo mi-a scris el mai multe scrisori și chiar mi-a trimis fotografia lui, pe cari azi nu le mai am”.

Din fabulele lui Dim. Bolintineanu

Leul mort și măgarul? Abătut de boală, leul stă pe vale Răsufliând abia; Taurul, mistrețul l-au văzut în cale...

Dece n'are ursul coadă? — Ursule! aleargă iată un stup cu miere! A grăit o haită cu patru picore...

1) Din cutigărea nepublicată a d-lui Paul I. Papaopol